

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A
LENGYEL KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS
AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS
A VAGYONADÓK TERÜLETÉN BUDAPESTEN, 1992. SZEPTEMBER 23-ÁN ALÁÍRT
EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonszerzés területén Budapesten, 1992. szeptember 23-án aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Lengyel Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erőztetés és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letétmentéshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Lengyel Köztársaság által a letétmentéshez 2018. január 23-án benyújtott összevont MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegetmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letétmentéshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letétmentés (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letétmentéshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Lengyel Köztársaság részéről 2018. január 23. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Lengyel Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Lengyel Köztársaság esetében pedig 2018. január 23. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Lengyel Köztársaság esetében pedig 2018. július 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya,
[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelem- és vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Magyarországon

(i) a magánszemélyek jövedelemadója,

(ii) a társasági adó,

(iii) a földadók,

(iv) az építményadó,

(v) a helyi iparüzési adó

(a továbbiakban: magyar adó);

b) Lengyelországban

(i) a személyi jövedelemadó,

(ii) a társasági jövedelemadó,

(iii) a mezőgazdasági adó

(a továbbiakban: lengyel adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben használva, jelenti a Magyar Köztársaság területét;

b) a „Lengyelország” kifejezés, földrajzi értelemben használva, jelenti a Lengyel Köztársaság területét, beleértve a parti vizein túl fekvő bármely olyan területet, amelyen Lengyelország jogszabályai szerint és a nemzetközi joggal összhangban Lengyelország szuverén jogokat gyakorolhat a tengerfenék, az altalaj és azok természeti kincsei fölött;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezések Magyarországot vagy Lengyelországot jelentik, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyegyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelentenek;

g) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

(ii) mindazokat a jogi személyeket, egyesüléseket és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés minden olyan tengeri hajó, folyami hajó, közúti jármű vagy légi jármű által végzett szállítást jelent, melynél az üzemeltető vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, folyami hajót, közúti járművet vagy légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Lengyelország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény szempontjából az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) ha a személy mindkét Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény szempontjából a „telephely” kifejezés állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti. Az üzleti hely jelent termelési helyet is.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és földgázkutató, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, vagy a szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha időtartamuk 12 hónapot meghalad.

4. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan építési terület, vagy az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett olyan szerelési vagy berendezési munkálatok, amelyek anyagoknak, gépeknek vagy berendezéseknek ebből az Államból a másik Szerződő Államba történő szállításával kapcsolatosak;

g) az állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti helynek ebből a kombinációból származó tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyom fekszik. Tengeri hajók, folyami hajók, közúti járművek és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtené ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki,

hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javának vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztán vásárlása miatt.

6. Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amely tengeri hajóknak, közúti járműveknek vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

2. Az a nyereség, amely folyami hajóknak a belvízi szállításban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

3. Ha egy tengeri hajózási vállalkozás vagy egy belvízi szállítás végző vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye egy tengeri vagy egy folyami hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó vagy folyami hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó vagy folyami hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely pool-ban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően – amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adózthatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztható.

2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államból származó kamat, amelyet a másik Szerződő Állam Kormánya, beleértve ennek helyi hatóságait, a központi bankot vagy az ezen Kormány által ellenőrzött bármely pénzügyi intézményt, élvez, vagy az ezen Kormány által garantált kölcsönökből származó kamat mentes az adó alól az először említett Államban.

4. Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik,

felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztható.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztható.

2. Mindazonáltal az ilyen jogdíj és műszaki szolgáltatásért járó díj abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezett, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznóhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. Az e cikkben használt „jogdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- vagy hanghordozó szalagokat) szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ezekben az esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető maga ez az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a kedvezményezett, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a kedvezményezett ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona részét képezi, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész

vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók, folyami hajók, közúti járművek vagy légi járművek, vagy az ilyen tengeri hajók, folyami hajók, közúti járművek vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyон elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyон elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó pénzügyi évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, folyami hajó, közúti jármű vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

3. Tekintet nélkül az e cikk 1. és 2. bekezdéseiben foglalt rendelkezésekre, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős mértékben ennek az Államnak vagy a másik Államnak közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján fejtik ki.

18. Cikk¹

Nyugdíj

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyeket az egyik Szerződő Állam kötelező nyugdíjrendszere alapján fizetnek korábbi munkaviszonyra tekintettel a másik Szerződő Állam rezidensének, csak az elsőként említett Szerződő Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közszolgálat

1. *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek, az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették és a természetes személy ebben az Államban illetőséggel bír, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2.²

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

¹ Módosítva a Magyar Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között, a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyoadók területén, Budapesten, 1992. szeptember 23-án aláírt, az 1996. évi XCV. törvénnyel kihirdetett Egyezményhez kapcsolódó, Varsóban, 2000. június 27-én aláírt Jegyzőkönyv rendelkezésével összhangban. A módosítás 2002. május 1. napjától hatályos.

² Törölve a Magyar Köztársaság és a Lengyel Köztársaság között, a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyoadók területén, Budapesten, 1992. szeptember 23-án aláírt, az 1996. évi XCV. törvénnyel kihirdetett Egyezményhez kapcsolódó, Varsóban, 2000. június 27-én aláírt Jegyzőkönyv rendelkezésével összhangban. A módosítás 2002. május 1. napjától hatályos.

Tanulók

1. Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezek az összegek ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.

2. Az a jövedelem, amelyet egy olyan egyetemi hallgató vagy posztgraduális gyakornok élvez az egyik Szerződő Államban kifejtett tevékenységéből, aki ebben az Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzés céljából tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, ha ez a jövedelem nem haladja meg a tanuló vagy gyakornok ellátásához, tanulmányaihoz vagy szakmai képzéséhez ésszerűen szükséges összeget.

21. Cikk

Tanárok

1. Azt a természetes személyt, aki az egyik Szerződő Államba látogat két évet meg nem haladó időszakra azzal a céllal, hogy tanítson vagy kutatást folytasson valamely egyetemen, főiskolán vagy más elismert oktatási intézménynél ebben a Szerződő Államban, és aki közvetlenül e látogatás előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, az először említett Szerződő Állam mentesíti az adó alól az ilyen tanításért vagy kutatásért járó minden térítés tekintetében attól a naptól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogat ilyen céllal ebbe az Államba.

2. E cikk csak akkor alkalmazandó a kutatásból származó jövedelemre, ha ezt a kutatást a természetes személy közérdekből, és nem elsősorban bizonyos magánszemély vagy személyek érdekében végzi.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást üz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

23. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban van, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó bázisához tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, folyami hajókból, közúti járművekből vagy légi járművekből álló vagyon, és az ilyen tengeri hajók, folyami hajók, közúti járművek vagy légi járművek üzemeltetésére

szolgáltató ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

24. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

1. Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett Állam a 2. és 3. bekezdések rendelkezéseinek fenntartásával ezt a jövedelmet vagy vagyont mentesíti az adóztatás alól.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezései szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, az először említett Állam levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az ebben a másik Államban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely ebből a másik Államból élvezett ilyen jövedelemre esik.

3. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesítve van az adóztatás alól ebben az Államban, ez az Állam mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 7. bekezdésének vagy a 12. Cikk 6. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható a vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztatható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, amelynek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 25. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

27. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előirányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik. A kapott tájékoztatást a tájékoztatást adó Szerződő Állam kérésére titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. Cikk

Diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

**AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK
MEGAKADÁLYOZÁSA
(fő célt teszt rendelkezések)**

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos követelményeknek eleget tettek.
2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után hatvan nappal lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:
 - a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelmekre;
 - b) az egyéb jövedelemadók és vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő adózási évre vehetők ki.
3. A Magyar Királyság és a Lengyel Köztársaság között az egyenes adók tekintetében a kettős adóztatás elkerüléséről, Varsóban, 1928. május 12-én aláírt Egyezmény a jelen Egyezmény hatálybalépésekor hatályát veszti.

30. Cikk

Hatályvesztés

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Felek egyike azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított ötéves időszak után következik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelemre;
 - b) az egyéb jövedelemadók és vagyoadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő adózási évre vehetők ki.
- Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.
Készült két példányban, Budapesten, 1992. szeptember hó 23. napján, angol nyelven.